

საბუნების ფუნქციები

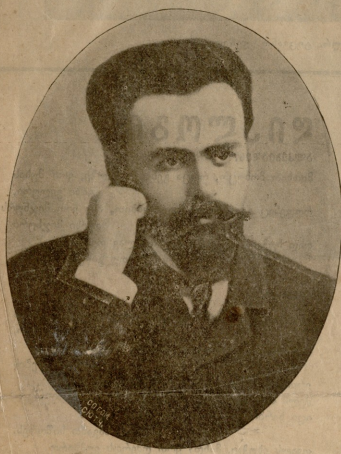
საბუნების ფუნქციები

გვერდი № 771

ფურცელი № 136

კვირა, 1 იანვარი 1917 წ.

26

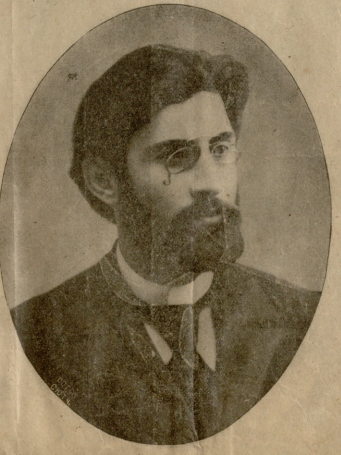
ბაჩუკა ჯორჯაძე.

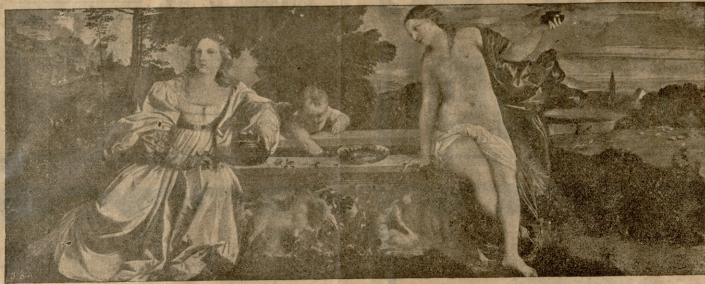
გიორგი ლეონიძისძე.

ვლად. ლეონიძისძე.

გიორგი ლეონიძე.

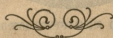

სიწვარალი ზმირური და ამგვანური, სურ. ტიციანო ვერელიზო.

ახალწლის ღამე

ქალაქი ხრიალეს, ქუჩებით იცნის,
 ცას მოტყუებულს დარჩეული უღიმის,
 ბებერი როსკიბი, აღერსის მსახური,
 მთვარალი სიკვდილით... რად უნდა კახუნი?!
 „ახალწლის ღამეს!“ ლოთები ჰქვიანან...
 „რა ბნელი ღამეს!“ ბევრები სტვიანან...
 შეშლილი დედები განთიადს ელანან...
 ქალაქის ქუჩები სისხლითა სეულიან...
 შობის ხე შორათლი აინთო სინათლებით,
 მოკლულია აზრდილინი გაშუქდნენ კანდლებით...
 ჭვის სიცილს დააწვა ბნელ-ღამე პირშავი,
 ვით ცოდოს ეფინოს სირცხვილის ჩარსავი...
 ბაღდადით, ოჭომკედ-ნაკერი აღებით,
 აიკრა ღვთაებამ ზიზღითა თვალებით...

ხანდრო ყანჩედი.

ღიალოგი

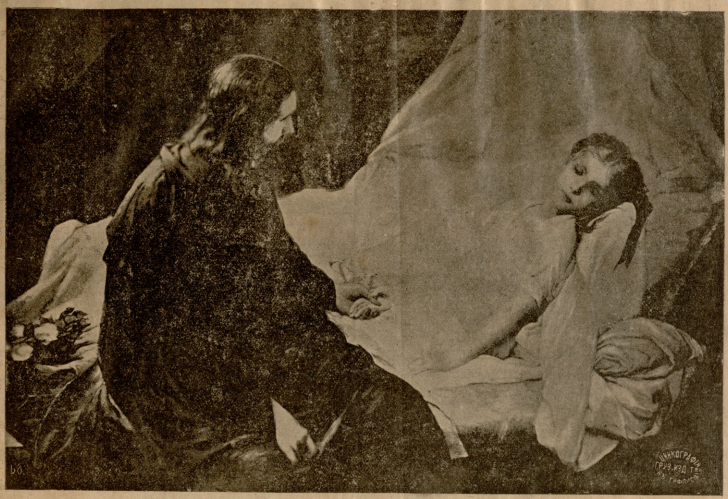
ალკამიადის.

მიზიხარ მოხუცო, როცა გეხვევი წელზე, ვით მუხას
 ვაზი ველური,
 როდესაც გკოცნი თვედავიწებით, ისე ვით მოჯნურს
 თვისი მიჯნური
 რად ზუგე თვალებს, რად ლულავ თვალებს,
 ცეცხლი თუ გიწვავს გულსა
 უჩინო?

სოკრატეს.

ალკემიადის, სემო მშვენებავ, ალკემიადის თვალისა
 ჩინო,
 მოგონება ეგ პირველ კოცნის, მოგონება
 ეგ პირველ ვერხის
 ერთბელ ამ გვარად გერ კიდევ კახუც
 წელს მომეგია ღმერთი მშვენების—
 იცი ხარბია გული კაცისა, თვალი ვერა
 სილღვის საგანთ სიშორის,
 თვალს ებუქე, მინდა ერთი ღმერთის ვეშობიო
 თვალს რო ავახელ, ისევ მეორეს.
 კ. აბაშისპირელი.

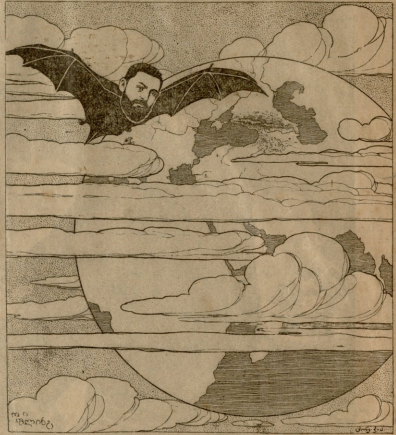

576080.

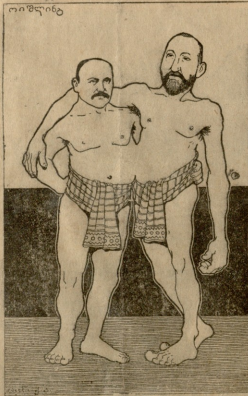

სანდრო შანუბაშვილი: ბურჟუაზია თუ თ. ანაურობა? პროზა თუ პოეზია?

6. შორღანია: საჭირთელო სად არის?

ბაჟი ფალაშანი (მხ. კვაჭავაძე და პ. გიორგი).

არსული მკაიბი და აკრთული წაგმოდანა „საბა ქლავაში“